

Το Βιβλίο του Δανιήλ - Αριθμός Εκατόν Δέκα

Η Τριμερής Συμμαχία της Ρώμης: Αποκαλύπτοντας την Προφητική Σημασία των Σαλπίγγων στην Αποκάλυψη

Jeff Pippenger
2024-03-01

Το Ισλάμ του πρώτου και του δεύτερου αλίμονο του ένατου κεφαλαίου της Αποκάλυψης αντιπροσώπευε την κρίση που επήλθε επί της Ρώμης. Ο William Miller είχε αποκαλέσει τις σάλπιγγες «τις ιδιαίτερες κρίσεις» που επιφέρθηκαν επί της Ρώμης, αλλά ο Miller δεν μπορούσε να διακρίνει τη Σύγχρονη Ρώμη ως την τριμερή συμμαχία που οδηγεί τον κόσμο στον Αρμαγεδδώνα. Ο Uriah Smith αναγνώρισε ότι οι σάλπιγγες αντιπροσώπευαν την κρίση του Θεού επί της Ρώμης, και ότι η πέμπτη και η έκτη σάλπιγγα (το πρώτο και το δεύτερο αλίμονο) ήταν κρίσεις επί της Καθολικής Εκκλησίας.

«Για ερμηνεία αυτής της σάλπιγγας, θα αντλήσουμε και πάλι από τα συγγράμματα του κ. Keith. Ο συγγραφέας αυτός λέγει αληθινά: “Σπανίως υπάρχει τόσο ομόφωνη συμφωνία μεταξύ των ερμηνευτών σχετικά με οποιοδήποτε άλλο μέρος της Αποκαλύψεως, όσο ως προς την εφαρμογή της πέμπτης και της έκτης σάλπιγγας, ή της πρώτης και της δεύτερης ουαί, στους Σαρακηνούς και στους Τούρκους. Είναι τόσο προφανές, ώστε δύσκολα μπορεί να παρεξηγηθεί. Αντί μία ή δύο περικοπές να προσδιορίζουν καθεμιά από αυτές, ολόκληρο το ένατο κεφάλαιο της Αποκαλύψεως, σε ίσα μέρη, καταλαμβάνεται από την περιγραφή αμφοτέρων.”»

«Η Ρωμαϊκή αυτοκρατορία παρήκμασε, καθώς ανεδείχθη, διά της κατακτήσεως· αλλά οι Σαρακηνοί και οι Τούρκοι υπήρξαν τα όργανα διά των οποίων μία ψευδής θρησκεία κατέστη η μάστιγα μιας αποστατημένης εκκλησίας· και γι’ αυτό, αντί η πέμπτη και η έκτη σάλπιγγα, όπως οι προηγούμενες, να προσδιορίζονται μόνο με εκείνο το όνομα, ονομάζονται ουαί».
Uriah Smith, Daniel and Revelation, 495.

Εκείνο που ο Μίλλερ και ο Σμιθ δεν αναγνώρισαν σχετικά με τις σάλπιγγες ως κρίση του Θεού επάνω στη Ρώμη, ήταν ότι οι κρίσεις εκείνες επήλθαν μέσω της επιβολής της λατρείας του ήλιου. Κατά το έτος 321, ο Κωνσταντίνος θέσπισε τον πρώτο νόμο περί Κυριακής, και εννέα έτη αργότερα μετέφερε την πρωτεύουσα από την πόλη της Ρώμης στην πόλη της Κωνσταντινούπολης, εγκαινιάζοντας κατ’ αυτόν τον τρόπο τη διαδικασία της αποσυνθέσεως της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας. Στο ενδέκατο κεφάλαιο του Δανιήλ, η παγανιστική Ρώμη επρόκειτο να κυριαρχήσει απολύτως επί έναν «καιρό», ο οποίος αντιπροσώπευε τα τριακόσια εξήντα έτη, από τη Μάχη του Ακτίου, κατά το έτος 31 π.Χ., έως το έτος 330, όταν ο Κωνσταντίνος διαίρεσε το βασίλειο σε Δύση και Ανατολή.

Θα εισέλθει ειρηνικώς ακόμη και στους παχυτάτους τόπους της επαρχίας· και θα πράξει εκείνο το οποίον δεν έπραξαν οι πατέρες αυτού, ούτε οι πατέρες των πατέρων αυτού· θα διασκορπίσει μεταξύ αυτών το θήραμα, και τα λάφυρα, και τα πλούτη· μάλιστα, θα επινοήσει τας μηχανάς αυτού εναντίον των οχυρωμάτων, αλλά μόνον έως καιρόν. Δανιήλ 11:24.

Κατά τη διάρκεια εκείνων των τριακοσίων εξήντα ετών, η Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία ήταν ουσιαστικά ανίκητη· όμως, μόλις η πρωτεύουσα μεταφέρθηκε στην Ανατολή, δεν ήταν πλέον δυνατή η διακυβέρνηση μιας τόσο απέραντης αυτοκρατορίας. Ο Κωνσταντίνος επιχείρησε να διατηρήσει τον έλεγχο διαιρώντας το βασίλειο μεταξύ των τριών υιών του, αλλά αυτό απλώς επέτεινε την κατάρρευση της άλλοτε αυτοκρατορίας.

Όταν ο παπισμός κατέλαβε τον θρόνο της γης κατά το έτος 538, στην τρίτη Σύνοδο της Ορλεάνης ψηφίστηκε νόμος περί της Κυριακής. Έτσι, κατά το έτος 606, ο Μωάμεθ άρχισε την προφητική του διακονία και συμβόλιζε τη σάλπιγγα η οποία επρόκειτο να αποτελέσει εκείνο που οι ιστορικοί προσδιορίζουν ως «μάστιγα μιας αποστατημένης εκκλησίας». Η ιστορία του πρώτου και του δευτέρου αλίμονο, αρχίζοντας με τη διακονία του Μωάμεθ κατά το έτος 606, ολοκληρώθηκε στις 22 Οκτωβρίου 1844, όταν ήχησε η έβδομη σάλπιγγα.

Η δευτέρα συμφορά παρήλθεν· και ιδού, η τρίτη συμφορά έρχεται ταχέως. Και ο έβδομος άγγελος εσάλπισε· και έγιναν μεγάλες φωνές στον ουρανό, που έλεγαν: Τα βασίλεια του κόσμου τούτου έγιναν βασίλεια του Κυρίου ημών και του Χριστού αυτού· και θέλει βασιλεύσει εις τους αιώνας των αιώνων. Αποκάλυψις 11:14, 15.

Κατά τη διάρκεια της ιστορίας των δύο πρώτων Ουαί, η Κωνσταντινούπολη, η πρωτεύουσα της ανατολικής Ρώμης, κατακτήθηκε το 1453, και η παπική Ρώμη στη δύση έλαβε το θανατηφόρο τραύμα της το 1798. Η «μάστιγα μιας αποστατημένης εκκλησίας» είχε καταβάλει τόσο την πολιτική όσο και τη θρησκευτική Ρώμη. Η τριπλή ένωση της Σύγχρονης Ρώμης πραγματοποιείται με τον επικείμενο νόμο περί Κυριακής στις Ηνωμένες Πολιτείες.

«Οι Προτεστάντες των Ηνωμένων Πολιτειών θα είναι οι πρώτοι που θα απλώσουν τα χέρια τους πέρα από το χάσμα, για να πιάσουν το χέρι του Πνευματισμού· θα εκταθούν πάνω από την άβυσσο, για να σφίξουν τα χέρια με τη Ρωμαϊκή εξουσία· και υπό την επιρροή αυτής της τριπλής ένωσης, η χώρα αυτή θα ακολουθήσει τα βήματα της Ρώμης, καταπατώντας τα δικαιώματα της συνείδησης». *The Great Controversy*, 588.

Κατ' εκείνον τὸν καιρό, τὸ Ἰσλάμ τοῦ τρίτου Οὐαί θὰ ἐκτελέσει τὴν κρίση τοῦ Θεοῦ ἐναντίον τῆς Σύγχρονης Ῥώμης ἐξαιτίας τῆς ἐπιβολῆς τῆς λατρείας τῆς Κυριακῆς, ὅπως ἔπραξε μὲ τὴν παγανιστικὴ Ῥώμη καὶ τὴν παπικὴ Ῥώμη. Μὲ τὴν παγανιστικὴ Ῥώμη χρησιμοποίησε τὶς τέσσερις πρῶτες σάλπιγγες γιὰ νὰ θέσει τέλος στὴ ρωμαϊκὴ κυριαρχία στὴν πρωτεύουσα τῆς δυτικῆς Ῥώμης μέχρι τὸ ἔτος 476, διότι μετὰ τὸ ἔτος 476 κανένας ἄρχοντας τῆς πόλεως δὲν ἦταν ρωμαϊκῆς καταγωγῆς. Μέχρι τὸ 1453, ἡ πέμπτη σάλπιγγα τοῦ Ἰσλάμ ἔθεσε τέλος στὴ ρωμαϊκὴ κυριαρχία τῆς ἀνατολικῆς Ῥώμης. Μέχρι τὸ 1798, ἡ παπικὴ κυριαρχία ἐπάνω στὴν πάλαι ποτὲ δεκαπλῆ διαίρεση τῶν ἐθνῶν τῆς Εὐρώπης εἶχε τερματισθεῖ μέσα στὴν ἱστορία τῆς ἑκτῆς σάλπιγγας τοῦ Ἰσλάμ. Ὁ ἀφανισμὸς τοῦ πολιτικοῦ βασιλείου τῆς Ῥώμης, τόσο στὴ δύση ὅσο καὶ στὴν ἀνατολή, καὶ τοῦ θρησκευτικοῦ βασιλείου τῆς Ῥώμης, ἐπετεύχθη κατόπιν τῆς ἐπιβολῆς τῆς παγανιστικῆς λατρείας τοῦ ἡλίου.

«Ο λαός των Ηνωμένων Πολιτειῶν υπήρξε λαός ευνοημένος· αλλά όταν περιορίσει τη θρησκευτική ελευθερία, εγκαταλείψει τον Προτεσταντισμό και παράσχει υποστήριξη στον παπισμό, το μέτρο της ενοχής του θα έχει πληρωθεί, και η “εθνική αποστασία” θα

καταχωρισθεί στα βιβλία του ουρανού. Το αποτέλεσμα αυτής της αποστασίας θα είναι η εθνική καταστροφή.» Review and Herald, 2 Μαΐου 1893.

Η τριπλή εφαρμογή της προφητείας καθιερώνει το γνώρισμα της τελικής εκπληρώσεως της προφητείας βάσει των γνωρισμάτων των δύο πρώτων εκπληρώσεων. Στις 11 Σεπτεμβρίου 2001 το τρίτο Ουαί έφθασε στην ιστορία. Είχε αρχικώς φθάσει στις 22 Οκτωβρίου 1844, διότι το τρίτο Ουαί είναι η έβδομη σάλπιγγα, και εκείνη η σάλπιγγα άρχισε να ηχεί κατά τον χρόνο εκείνο. Αλλά, όπως και με τον αρχαίο Ισραήλ, ο σύγχρονος Ισραήλ επέλεξε την ανταρσία και επέφερε μία περίοδο περιπλανήσεως στην έρημο αντί να ολοκληρώσει το έργο. Ο καιρός της σφραγίσεως του τρίτου αγγέλου καθυστέρησε, επομένως, έως ότου άρχισε εκ νέου στις 11 Σεπτεμβρίου 2001.

«Επί σαράντα έτη η απιστία, ο γογγυσμός και η ανταρσία απέκλεισαν τον αρχαίο Ισραήλ από τη γη της Χαναάν. Οι ίδιες αμαρτίες έχουν καθυστερήσει την είσοδο του σύγχρονου Ισραήλ στην ουράνια Χαναάν. Σε καμία από τις δύο περιπτώσεις δεν έφταιγαν οι υποσχέσεις του Θεού. Είναι η απιστία, η κοσμικότητα, η έλλειψη αφιερώσεως και οι έριδες ανάμεσα στον λαό του Κυρίου που ομολογεί το όνομά Του, που μας έχουν κρατήσει σε αυτόν τον κόσμο της αμαρτίας και της θλίψεως τόσα πολλά χρόνια». Selected Messages, βιβλίο 2, 69.

Ο Θεός δεν αλλάζει και κρίνει σύμφωνα με το διαθέσιμο φως. Ο σύγχρονος Ισραήλ είχε περισσότερο διαθέσιμο φως από τον αρχαίο Ισραήλ, και πληροφορούμεθα ότι «οι ίδιες αμαρτίες έχουν καθυστερήσει την είσοδο του σύγχρονου Ισραήλ στην επουράνια Χαναάν». Εάν ο σύγχρονος Ισραήλ λογοδοτούσε μόνο για το φως για το οποίο λογοδοτούσε ο αρχαίος Ισραήλ, αυτό θα ήταν αρκετό, αλλά είχαν περισσότερο φως. Επομένως, εάν ήταν οι «ίδιες αμαρτίες» που προκάλεσαν τον «αρχαίο Ισραήλ» να περιπλανηθεί στην έρημο επί «σαράντα έτη», τότε όχι μόνο ο σύγχρονος Ισραήλ εξορίστηκε στην «έρημο» κατά την αποστασία του 1863, αλλά ήταν εξίσου βέβαια προορισμένος να πεθάνει εκεί. Οι «αμαρτίες» τους έχουν καθυστερήσει το έργο του τρίτου αγγέλου μέχρι τώρα.

«Είπε ο άγγελος: “Ο τρίτος άγγελος τούς δένει, ή τούς σφραγίζει, σε δεμάτια για την επουράνια αποθήκη.” Η μικρή αυτή ομάδα έδειχνε καταπονημένη από τις μέριμνες, σαν να είχε περάσει μέσα από σφοδρές δοκιμασίες και συγκρούσεις. Και φαινόταν σαν ο ήλιος μόλις να είχε ανατείλει πίσω από ένα σύννεφο και να έλαμψε επάνω στα πρόσωπά τους, κάνοντάς τους να φαίνονται θριαμβευτικοί, σαν οι νίκες τους να είχαν σχεδόν κερδηθεί». Early Writings, 88.

Οι ίδιες αμαρτίες που εξόρισαν τον αρχαίο Ισραήλ για να πεθάνει στην έρημο έχουν καθυστερήσει το έργο του τρίτου αγγέλου, ο οποίος έφθασε στις 22 Οκτωβρίου 1844.

«Αφού ο Ιησούς άνοιξε τη θύρα των αγίων των αγίων, φάνηκε το φως του Σαββάτου, και ο λαός του Θεού δοκιμάστηκε, όπως οι υιοί Ισραήλ δοκιμάστηκαν κατά τους αρχαίους χρόνους, για να φανεί αν θα τηρούσαν τον νόμο του Θεού. Είδα τον τρίτο άγγελο να δείχνει προς τα άνω, υποδεικνύοντας στους απογοητευμένους τον δρόμο προς τα άγια των αγίων του επουρανίου αγιαστηρίου. Καθώς εισέρχονται διά της πίστεως στα άγια των αγίων, βρίσκουν τον Ιησού, και η ελπίδα και η χαρά αναβλύζουν εκ νέου. Τους είδα να στρέφουν το βλέμμα προς τα πίσω, ανασκοπώντας το παρελθόν, από τη διακήρυξη της δευτέρας παρουσίας του Ιησού, καθ' όλη την εμπειρία τους, έως την παρέλευση του χρόνου το 1844. Βλέπουν την

απογοήτευσή τους να εξηγείται, και η χαρά και η βεβαιότητα τους ζωογονούν και πάλι. Ο τρίτος άγγελος έχει φωτίσει το παρελθόν, το παρόν και το μέλλον, και γνωρίζουν ότι ο Θεός πράγματι τούς οδήγησε με τη μυστηριώδη πρόνοιά Του». Early Writings, 254.

Ο τρίτος άγγελος είναι ο άγγελος της σφραγίσσεως, και έφθασε στις 22 Οκτωβρίου 1844, αλλά το έργο του καθυστέρησε εξαιτίας των ίδιων αμαρτιών που προκάλεσαν τον θάνατο του αρχαίου Ισραήλ στην έρημο. Η καθυστέρηση που προκλήθηκε από την ανταρσία του 1863 ήταν καθυστέρηση του έργου του τρίτου αγγέλου, και επομένως η σφράγιση έχει παρεμποδιστεί και καθυστερήσει επί περισσότερο από εκατό χρόνια.

«[Αριθμοί 32:6–15, παρατίθενται.] Ο Κύριος ο Θεός είναι Θεός ζηλότυπος, όμως μακροθυμεί απέναντι στις αμαρτίες και τις παραβάσεις του λαού Του σε αυτή τη γενεά. Εάν ο λαός του Θεού είχε πορευθεί κατά τη βουλή Του, το έργο του Θεού θα είχε προχωρήσει, τα μηνύματα της αλήθειας θα είχαν μεταφερθεί σε όλους τους λαούς που κατοικούν επάνω στο πρόσωπο όλης της γης. Εάν ο λαός του Θεού τον είχε πιστεύσει και είχε γίνει εκτελεστής του λόγου Του, εάν είχε τηρήσει τις εντολές Του, ο άγγελος δεν θα είχε έλθει πετώντας μέσω του ουρανού με το μήνυμα προς τους τέσσερις αγγέλους που επρόκειτο να εξαπολύσουν τους ανέμους, ώστε να πνεύσουν επάνω στη γη, κρίζοντας: Κρατήστε, κρατήστε τους τέσσερις ανέμους, για να μην πνεύσουν επάνω στη γη, έως ότου σφραγίσω τους δούλους του Θεού στα μέτωπά τους. Επειδή όμως ο λαός είναι απειθής, αγάριστος, ανόσιος, όπως ήταν ο αρχαίος Ισραήλ, ο χρόνος παρατείνεται, ώστε όλοι να ακούσουν το τελευταίο μήνυμα ελέους που κηρύσσεται με δυνατή φωνή. Το έργο του Κυρίου έχει παρεμποδιστεί, ο καιρός της σφράγισης έχει καθυστερήσει. Πολλοί δεν έχουν ακούσει την αλήθεια. Αλλά ο Κύριος θα τους δώσει ευκαιρία να ακούσουν και να επιστρέψουν, και το μεγάλο έργο του Θεού θα προχωρήσει.» Manuscript Releases, τόμος 15, σ. 292.

Στις 11 Σεπτεμβρίου 2001 ο τρίτος άγγελος έφθασε εκ νέου, και ο καιρός της σφράγισης, ο οποίος είχε καθυστερήσει από την αποστασία του 1863, άρχισε πάλι. Ήταν η έλευση του Ισλάμ του τρίτου Ουαί, το οποίο είναι επίσης η έβδομη σάλπιγγα που σηματοδοτεί την αρχή του καιρού της σφράγισης. Ο καιρός της σφράγισης άρχισε με την έλευση του τρίτου αγγέλου στις 22 Οκτωβρίου 1844, όταν η έβδομη σάλπιγγα άρχισε να ηχεί, αλλά εκείνη η σάλπιγγα παρεμποδίστηκε και καθυστέρησε.

Και ο άγγελος, τον οποίον είδα να στέκεται επάνω στη θάλασσα και επάνω στη γη, ύψωσε το χέρι αυτού προς τον ουρανό, και ώμοσε εις τον ζώντα εις τους αιώνας των αιώνων, όστις έκτισε τον ουρανό και τα εν αυτώ, και την γη και τα εν αυτή, και την θάλασσα και τα εν αυτή, ότι χρόνος δεν θέλει υπάρχει πλέον· αλλά εν ταις ημέραις της φωνής του εβδόμου αγγέλου, όταν μέλλη να σαλπίζη, το μυστήριον του Θεού θέλει τελειωθή, καθώς ευηγγέλισεν εις τους δούλους αυτού τους προφήτας. Αποκάλυψις 10:5–7.

Η «φωνή» του εβδόμου αγγέλου είναι η φωνή του αγγέλου της Αποκαλύψεως, κεφαλαίου δεκάτου ογδόου, ο οποίος κατήλθε όταν τα μεγάλα κτίρια της Νέας Υόρκης κατεδαφίσθηκαν.

Και μετά ταῦτα εἶδα ἄλλον ἄγγελο να καταβαίνει ἀπὸ τὸν οὐρανόν, ἔχοντας μεγάλη ἐξουσία· καὶ ἡ γῆ ἐφωτίσθη ἀπὸ τῆ δόξα του. Καὶ ἔκραξε δυνατὰ μὲ ἰσχυρὴ φωνή, λέγοντας· Ἔπεσε, ἔπεσε ἡ Βαβυλὼν ἡ μεγάλη, καὶ ἔγινε κατοικητήριον δαιμονίων, καὶ φυλακὴ κάθε ἀκαθάρτου

πνεύματος, και κλωβός κάθε ακαθάρτου και μισητού πτηνοῦ. Διότι πάντα τὰ ἔθνη ἔπιαν ἀπὸ τὸ κρασί τοῦ θυμοῦ τῆς πορνείας της, και οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς ἐπόρνευσαν με αὐτήν, και οἱ ἔμποροι τῆς γῆς ἐπλούτησαν ἀπὸ τὴν ἀφθονία τῆς πολυτελείας της. Ἀποκάλυψις 18:1–3.

Ἡ «φωνή» του ισχυροῦ ἀγγέλου που καταβαίνει, προστάζει τους ἀγγέλους να συγκρατήσουν τους τέσσερις ἀνέμους, οἱ οποίοι παριστάνονται ως «ἐξάλλο ἀλογο» που επιδιώκει να ξεσπάσει και να επιφέρει θάνατο και καταστροφή στο πέρασμά του.

«Οἱ ἀγγελοι του Θεοῦ εκτελοῦν το θέλημά Του, συγκρατώντας τους ἀνέμους της γης, ὥστε να μη πνέουν οἱ ἀνεμοὶ οὔτε ἐπάνω στη γη, οὔτε ἐπάνω στη θάλασσα, οὔτε ἐπάνω σε οποιοδήποτε δέντρο, ἕως ὅτου σφραγιστοῦν οἱ δούλοι του Θεοῦ ἐπὶ των μετώπων αὐτῶν. Ο ἰσχυρός ἀγγελος φαίνεται να αναβαίνει ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου. Αὐτός ο ἰσχυρότατος των ἀγγέλων ἔχει στο χέρι του τη σφραγίδα του ζώντος Θεοῦ, ἢ Εκείνου ο Οποῖος μόνος δύναται να δώσει ζωή, ο Οποῖος δύναται να εγγράψει ἐπάνω στα μέτωπα το σημεῖο ἢ την ἐπιγραφή ἐκείνων στους οποίους θα δοθεῖ ἡ ἀθανασία, ἡ αἰώνια ζωή. Εἶναι ἡ φωνή αὐτοῦ του υπέρτατου ἀγγέλου που εἶχε τὴν ἐξουσία να προστάζει τους τέσσερις ἀγγέλους να συγκρατοῦν τους τέσσερις ἀνέμους, ἕως ὅτου ἐπιτελεστεῖ αὐτὸ το ἔργο, και ἕως ὅτου δώσει το πρόσταγμα να ἀφεθοῦν ἐλεύθεροι.» Testimonies to Ministers, 445.

Ο ἀγγελος που προστάζει τους τέσσερις ἀγγέλους να συγκρατήσουν τους ἀνέμους εἶναι ο ἀγγελος του δέκατου ὄγδοου κεφαλαίου της Ἀποκάλυψις, ο οποίος φωτίζει τὴ γη με τὴ δόξα Του, και ἡ «ἰσχυρὴ φωνή» του εἶναι ἡ φωνή του ἔβδομου ἀγγέλου.

«Και τι θαυμαστὴ παράσταση δίδεται στην Ἀποκάλυψη 7 πρὸς σκέψιν, παρηγορίαν και ἐνθάρρυνσίν μας! Οἱ τέσσερις ἀγγελοι ἔχουν λάβει ἐντολή να ἐπιτελέσουν ἕνα ἔργο ἐπάνω στη γη. Ἀλλ’ Εκείνος που ἐξηγόρασε τον κόσμο δίδοντας τον ἑαυτὸν Του ως λύτρον γι’ αὐτόν, ἔχει ολίγους ἐκλεκτούς. Ποιοὶ εἶναι; Εκείνοι που τηροῦν ὅλας τας ἐντολάς του Θεοῦ και ἔχουν τὴν πίστιν του Ἰησοῦ.»

Ἡ προσοχή του Ἰωάννη στράφηκε σε μία ἄλλη σκηνή: «Και εἶδα ἄλλον ἀγγελον ἀναβαίνοντα ἀπὸ ἀνατολῆς ἡλίου, ἔχοντα τὴ σφραγίδα του Θεοῦ του ζώντος» (Ἀποκάλυψις 7:2). Ποιος εἶναι αὐτός; Ο Ἄγγελος της διαθήκης. Ἐρχεται ἀπὸ τὴν ἀνατολή του ἡλίου. Αὐτός εἶναι ἡ ἐξ ὕψους Ἀνατολή. Εἶναι τὸ Φῶς του κόσμου. «Ἐν αὐτῷ ἦτο ζωή, και ἡ ζωή ἦτο τὸ φῶς των ἀνθρώπων» (Ἰωάννης 1:4). Αὐτός εἶναι Εκείνος τον οποίον περιγράφει ὁ Ἡσαΐας: «Διότι παιδίον ἐγεννήθη εἰς ἡμᾶς, υἱός ἐδόθη εἰς ἡμᾶς· και ἡ ἐξουσία θέλει εἶσθαι ἐπὶ του ὤμου αὐτοῦ· και τὸ ὄνομα αὐτοῦ θέλει κληθῆ Θουμαστός, Σύμβουλος, Θεός ἰσχυρός, Πατήρ του μέλλοντος αἰῶνος, Ἄρχων εἰρήνης» (Ἡσαΐας 9:6). Αὐτός ἐκράξε, ως Ἐνας που εἶχε ὑπεροχή ἐπὶ των στρατευμάτων των ἀγγέλων στον οὐρανό, «πρὸς τους οποίους ἐδόθη να βλάψωσι τὴ γη και τὴ θάλασσα, λέγων· “Μη βλάψετε τὴ γη, μήτε τὴ θάλασσα, μήτε τα δένδρα, ἕως σφραγίσωμεν τους δούλους του Θεοῦ ἡμῶν ἐπὶ των μετώπων αὐτῶν”» (Ἀποκάλυψις 7:2, 3).

«Ἐδὼ τὸ θεῖο και τὸ ἀνθρώπινο εἶναι ἐνωμένα. Δίνεται ἡ ἐντολή στους τέσσερις ἀγγέλους να κρατοῦν ὑπὸ ἐλεγχῶ τους τέσσερις ἀνέμους ἕως ὅτου λάβουν τὸ πρόσταγμα Του. Διαβάστε ολόκληρο τὸ κεφάλαιο. Ἡ κραυγή, “Μη βλάψετε”, ἐκφέρεται ἀπὸ τον Ἀποκαταστάτη, τον Λυτρωτή.

«Η κρίση και η οργή επρόκειτο να συγκρατηθούν μόνο για λίγο, έως ότου επιτελεσθεί ένα ορισμένο έργο. Το μήνυμα, το τελευταίο μήνυμα προειδοποίησης και ελέους, έχει καθυστερήσει στην επιτέλεση του έργου του εξαιτίας της εγωιστικής αγάπης προς το χρήμα, της εγωιστικής αγάπης προς την άνεση και της ακαταλληλότητας του ανθρώπου να επιτελέσει ένα έργο που πρέπει να γίνει. Ο άγγελος που πρόκειται να φωτίσει τη γη με τη δόξα Του έχει αναμείνει ανθρώπινα όργανα, μέσω των οποίων το φως του ουρανού θα μπορούσε να λάμψει, ώστε αυτά να συνεργασθούν έτσι για να δοθεί, με την ιερή και επίσημη σπουδαιότητά του, το μήνυμα που πρόκειται να αποφασίσει το πεπρωμένο του κόσμου». Manuscript Releases, volume 15, 222.

Ο τρίτος άγγελος, ο οποίος είναι ο Χριστός, είναι επίσης ο άγγελος της σφράγισης, ο οποίος έφθασε στις 22 Οκτωβρίου 1844· αλλά, εξαιτίας της ανυπακοής του λαού του Θεού, το έργο Του της σφράγισης των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων έχει καθυστερήσει έως τις 11 Σεπτεμβρίου 2001. Τότε το Ισλάμ του τρίτου Ουαί κατέβαλε τα μεγάλα κτίρια της Νέας Υόρκης, και η διαδικασία της σφράγισης άρχισε. Στο σημείο εκείνο τα έθνη έγιναν «οργισμένα, πλην όμως συγκρατημένα». Η πρώτη φωνή του δέκατου ογδόου κεφαλαίου της Αποκάλυψης είναι η φωνή που προστάζει τους τέσσερις αγγέλους να κρατούν, ενώ ο λαός του Θεού σφραγίζεται.

Ο Ιησούς πάντοτε απεικονίζει το τέλος με την αρχή, και στις 26 Φεβρουαρίου 1993, το Ισλάμ του τρίτου Ουαί προκάλεσε την έκρηξη βόμβας σε φορτηγό στον υπόγειο χώρο στάθμευσης του Βόρειου Πύργου του Παγκόσμιου Κέντρου Εμπορίου. Η έκρηξη προκάλεσε σημαντικές ζημιές στο κτίριο, σκοτώνοντας έξι ανθρώπους και τραυματίζοντας περισσότερους από χίλιους άλλους. Αν και η επίθεση δεν κατέρριψε τους πύργους, υπήρξε μια σημαντική πράξη τρομοκρατίας επί αμερικανικού εδάφους και προεικόνισε τα γεγονότα της 11ης Σεπτεμβρίου 2001.

Ο καιρός της σφράγισης άρχισε στις 11 Σεπτεμβρίου 2001, αλλά περιλάμβανε μια προειδοποιητική προαναγγελία οκτώ έτη νωρίτερα. Η ισλαμική επίθεση εναντίον του Ισραήλ στις 7 Οκτωβρίου 2023 αποτελεί προειδοποιητική προαναγγελία της λήξεως του καιρού της σφράγισης. Τα προφητικά χαρακτηριστικά του τρίτου Ουαί έχουν εδραιωθεί μαζί με τα προφητικά χαρακτηριστικά των δύο πρώτων Ουαί. Στα εναρκτήρια εδάφια του ενάτου κεφαλαίου της Αποκάλυψης απεικονίζεται η σφράγιση των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων.

Θα εξετάσουμε το θέμα αυτό στο επόμενο άρθρο.

«Εάν πρόκειται να έλθουν τέτοιες σκηνές όπως αυτή, τέτοιες φοβερές κρίσεις επάνω σε έναν ένοχο κόσμο, πού θα είναι το καταφύγιο για τον λαό του Θεού; Πώς θα προστατευθούν έως ότου παρέλθει η αγανάκτηση; Ο Ιωάννης βλέπει τα στοιχεία της φύσεως—σεισμό, θύελλα και πολιτική διαμάχη—να παριστάνονται ως συγκρατούμενα από τέσσερις αγγέλους. Οι άνεμοι αυτοί βρίσκονται υπό έλεγχο έως ότου ο Θεός δώσει τον λόγο να αφεθούν. Εκεί βρίσκεται η ασφάλεια της εκκλησίας του Θεού. Οι άγγελοι του Θεού εκτελούν τις διαταγές Του, συγκρατώντας τους ανέμους της γης, ώστε να μη φυσήξουν οι άνεμοι ούτε επάνω στη γη ούτε επάνω στη θάλασσα ούτε επάνω σε κανένα δένδρο, μέχρις ότου οι δούλοι του Θεού σφραγισθούν επί των μετώπων αυτών. Ο ισχυρός άγγελος φαίνεται να αναβαίνει από ανατολών (ή από την ανατολή του ηλίου). Αυτός ο ισχυρότατος των αγγέλων έχει στο χέρι του τη σφραγίδα του ζώντος Θεού, ή Εκείνου ο Οποίος μόνος δύναται να δώσει ζωή, ο Οποίος

μπορεί να εγγράψει επάνω στα μέτωπα το σημείο ή την επιγραφή εκείνων στους οποίους θα χορηγηθεί αθανασία, αιώνια ζωή. Είναι η φωνή αυτού του υπέρτατου αγγέλου που είχε εξουσία να προστάξει τους τέσσερις αγγέλους να κρατούν υπό έλεγχο τους τέσσερις ανέμους έως ότου επιτελεσθεί αυτό το έργο, και έως ότου αυτός δώσει το πρόσταγμα να αφεθούν.»

«Εκείνοι που νικούν τον κόσμο, τη σάρκα και τον διάβολο, θα είναι οι ευνοημένοι οι οποίοι θα λάβουν τη σφραγίδα του ζώντος Θεού. Εκείνοι των οποίων τα χέρια δεν είναι καθαρά, των οποίων οι καρδιές δεν είναι καθαρές, δεν θα έχουν τη σφραγίδα του ζώντος Θεού. Εκείνοι που σχεδιάζουν την αμαρτία και την εκτελούν θα παρακαμφθούν. Μόνον εκείνοι που, στη στάση τους ενώπιον του Θεού, καταλαμβάνουν τη θέση των μετανοούντων και εξομολογουμένων τις αμαρτίες τους κατά τη μεγάλη αντιτυπική Ημέρα του Εξιλασμού, θα αναγνωρισθούν και θα σημειωθούν ως άξιοι της προστασίας του Θεού. Τα ονόματα εκείνων που ατενίζουν σταθερά, περιμένουν και αγρυπνούν για την εμφάνιση του Σωτήρος τους—με ζήλο και λαχτάρα μεγαλύτερα από εκείνων που περιμένουν την αυγή—θα συγκαταριθμηθούν μεταξύ εκείνων που είναι σφραγισμένοι. Εκείνοι οι οποίοι, ενώ έχουν όλο το φως της αλήθειας να αστράφτει επάνω στις ψυχές τους, θα έπρεπε να έχουν έργα που να αντιστοιχούν στην ομολογούμενη πίστη τους, αλλά δελεάζονται από την αμαρτία, στήνοντας είδωλα στις καρδιές τους, διαφθείροντας τις ψυχές τους ενώπιον του Θεού και μολύνοντας εκείνους που ενώνονται μαζί τους στην αμαρτία, θα έχουν τα ονόματά τους εξαλειφθεί από το βιβλίο της ζωής και θα αφεθούν στο σκοτάδι του μεσονυκτίου, χωρίς να έχουν έλαιο στα αγγεία τους μαζί με τις λαμπάδες τους. “Εἰς ὑμᾶς τοὺς φοβουμένους τὸ ὄνομά Μου θέλει ἀνατεῖλει ὁ Ἥλιος τῆς Δικαιοσύνης με θεραπεία ἐν ταῖς πτέρυξιν αὐτοῦ.”»

«Αυτή η σφράγιση των δούλων του Θεού είναι η ίδια που εδείχθη στον Ιεζεκιήλ σε όραμα. Και ο Ιωάννης επίσης υπήρξε μάρτυς αυτής της πλέον συγκλονιστικής αποκαλύψεως. Είδε τη θάλασσα και τα κύματα να βρυχώνται, και τις καρδιές των ανθρώπων να αποκάμνουν από φόβο. Εθεάθη τη γη να σαλεύεται, και τα όρη να μετακινούνται στο μέσον της θαλάσσης (πράγμα το οποίον λαμβάνει χώρα κυριολεκτικώς), τα ύδατά της να βρυχώνται και να ταράσσονται, και τα όρη να σειόνται από το φούσκωμά της. Του εδείχθησαν πληγές, λοιμός, πείνα και θάνατος να επιτελούν τη φοβερή αποστολή τους.» Testimonies to Ministers, 445.